

NÁVRHY GENERÁLNEJ ADVOKÁTKY

ELEANOR SHARPSTON

prednesené 14. júna 2007¹

1. V týchto veciach sa Súdnemu dvoru kladie otázka, či je platný spôsob výpočtu uplatnený Komisiou na určenie sumy produkčných odvodov, ktorých cieľom je financovať spoločnú organizáciu trhov v sektore cukru. Cieľom produkčných odvodov je najmä odrážať náklady, ktoré Spoločenstvo vynakladá na vývozné náhrady alebo platby, ktoré sa vyplácajú za istých okolností na účely poskytovania kompenzácie výrobcov cukru za skutočnosť, že svetové ceny sú vo všeobecnosti nižšie ako subvencovaná cena v Spoločenstve. Množstvo výrobcov cukru napáda zákonnosť dvoch aspektov výpočtu produkčných odvodov.

2. Prvý krok uvedeného výpočtu vyžaduje pred koncom hospodárskeho roka odhadnúť celkovú stratu za daný hospodársky rok tak, že sa vynásobí „exportovateľný zostatok“ odhadovanou „priemernou stratou“ na tonu.

3. „Exportovateľný zostatok“ je definovaný v zásade ako výroba cukru po odpočítaní množstiev cukru „daného k dispozícii na spotrebu v rámci spoločenstva“. Neskôr uvedený pojem je definovaný v zásade ako súhrn počiatočných zásob cukru, výroby cukru a dovozov cukru po odpočítaní súhrnu zásob cukru na konci obdobia a vyvezeného cukru. Vyvezený cukor pozostáva z cukru vyvezeného v prírodnom stave a cukru „obsiahnutého vo vyvezených spracovaných výrobkoch“. Žalujúci výrobcovia cukru tvrdia, po prvé, že cukor, ktorý je obsiahnutý vo vyvázaných spracovaných výrobkoch a vo vzťahu ku ktorému neboli vyplatené žiadne vývozné náhrady, by nemal byť považovaný za cukor „obsiahnut[ý] vo vyvezených spracovaných výrobkoch“ na účely tohto výpočtu.

4. „Priemerná strata“ na tonu je definovaná v zásade ako celková suma náhrad vydelená celkovým objemom v tonách „exportných záväzkov, ktoré sa majú splniť“ v dotknutom hospodárskom roku. Subsidiárne, žalujúci výrobcovia cukru uvádzajú, že ak (na rozdiel od nimi uprednostňovaného výkladu) cukor „obsiahnut[ý] vo vyvezených spracovaných výrobkoch“ zahŕňa všetok taký cukor, či už boli vývozné náhrady vyplatené, alebo neboli,

1 — Jazyk prednesu: angličtina.

„exportn[é] závazk[y], které sa majú splniť“, by mali v prvom rade zahŕňať všetky vývozy cukru, vrátane tých vývozov, vo vzťahu ku ktorým neboli vyplatené žiadne vývozné náhrady.

denie“), ktoré sa vzťahovalo na hospodárske roky 2001/2002 až 2005/2006.³

5. Je (aspoň) nesporné, že hlavným cieľom produkčných odvodov je zabezpečiť, aby výrobcovia cukru financovali náklady na odpredaj nadprodukcie Spoločenstva. Výrobcovia cukru tvrdia, že metóda Komisie na výpočet odvodov vyúsťuje do situácie, keď platia viac, ako sú uvedené náklady.

7. Prejednáwanej veci sa týkajú tieto odôvodnenia⁴ v preambule základného nariadenia:

Právna úprava Spoločenstva

Základné nariadenie

6. Spoločná organizácia trhov v sektore cukru bola v čase rozhodnom pre tieto veci upravená nariadením Rady (ES) č. 1260/2001² (ďalej len „základné naria-

„(9) Dôvody, ktoré doteraz viedli spoločenstvo k prijatiu systému produkčných kvót pre cukor, izoglukózu a inulínový cukor zostávajú v platnosti. Tento systém však bol upravený s prihliadnutím na súčasný vývoj v produkcii a aby poskytol spoločenstvu nástroje potrebné na zabezpečenie spravodlivým, avšak účinným spôsobom, aby *sami výrobcovia plne pokryli náklady na realizáciu [financovali náklady na odpredaj — neoficiálny preklad] nadprodukcie spoločenstva v porovnaní so spotrebou* a v súlade so záväzkami spoločenstva vyplývajúcimi z dohôd, ktoré sú výsledkom Uruguaj-

2 — Z 19. júna 2001 o spoločnom organizovaní trhu v sektore cukru (Ú. v. ES L 178, 2001, s. 1; Mím. vyd. 03/033, s. 17).

3 — Článok 51. Hospodársky rok trvá od 1. júla do 30. júna [článok 1 ods. 2 písm. m)]. Následné hospodárske roky sú regulované nariadením Rady (ES) č. 318/2006 z 20. februára 2006 o spoločnej organizácii trhov v sektore cukru (Ú. v. EÚ L 58, 2006, s. 1), ktorý zrušuje a nahrádza základné nariadenie.

4 — Časti viet v odôvodneniach, ktoré majú osobitný význam, som vyznačila kurzívou.

ského kola multilaterálnych obchodných rokovanií...

podľa potreby tak, aby spoločenstvo mohlo splniť svoje záväzky vyplývajúce z dohody^[5], pričom sa zohľadnia základné faktory, ktoré vplývajú na situáciu v sektore cukru. *Systém samofinancovania v sektore prostredníctvom produkčných odvodov a režimu produkčných kvót by sa mal zachovať.*

...

- (11) Spoločný systém organizovania trhov v sektore cukru sa po prvé zakladá na zásade, že výrobcovia by mali niesť plnú finančnú zodpovednosť za straty, ktoré vzniknú každý hospodársky rok v dôsledku realizácie [odpredaja — *neoficiálny preklad*] tej časti produkcie spoločenstva podliehajúcej kvóte, ktorá presahuje vnútornú spotrebu spoločenstva a po druhé, na diferenciacii cenových záruk pre realizáciu [odpredaj — *neoficiálny preklad*], ktorá odráža výrobnú kvótu pridelenú každému podniku. Produkčná kvóta cukru sa prideluje každému podniku na základe jeho skutočnej produkcie počas konkrétneho referenčného obdobia.
- (12) Keďže záväzky týkajúce sa znižovania vývozných podpôr boli splnené v priebehu prechodného obdobia, základné množstvá cukru a izoglukózy a kvóty pre inulínový sirup by sa mali zachovať na ich súčasnej úrovni s tým, že príslušné záruky sa musia prispôbiť
- (13) Výrobcovia by tak mali pokračovať v preberaní finančnej zodpovednosti povinnosťou platiť základný produkčný odvod účtovaný na celú výrobu A a B cukru, ktorý je limitovaný na 2 % intervenčnej ceny bieleho cukru, a odvod B účtovaný na produkciu B cukru do limitu 37,5 % tejto ceny. Za určitých okolností aj výrobcovia izoglukózy a inulínového sirupu tiež platia pomernú časť týchto príspevkov. *Uplatňovanie odvodov uvedeným spôsobom znamená, že v niektorých hospodárskych rokoch nie je produkcia cukru plne samofinancujúca. V týchto prípadoch by sa mal účtovať dodatkový odvod.*
- (14) V záujme rovnakého prístupu by sa mal dodatkový odvod vypočítavať pre každý podnik na základe jeho podielu na tvorbe

5 — Dohoda o poľnohospodárstve vyplývajúca z Uruguajského kola multilaterálnych obchodných rokovanií.

príjmov z produkčných odvodov, ktoré zaplatil v príslušnom hospodárskom roku. Preto by sa pre Spoločenstvo ako celok mal určiť koeficient, ktorý bude predstavovať v danom hospodárskom roku pomer medzi celkovou zaznamenanou stratou a celkovým príjmom vytvoreným z produkčných odvodov. Je potrebné špecifikovať podmienky, za ktorých predajcovia cukrovej repy a cukrovej trstiny majú prispievať k eliminácii neuhradenej straty v príslušnom hospodárskom roku.

Spoločenstvu⁶ v súvislosti s nakladaním s nadprodukciou prostredníctvom produkčného odvodu, ktorý je vypočítaný v súlade s článkom 15 základného nariadenia. Článok 15 nemožno pochopiť bez nasledovných informácií.

(15) V každom hospodárskom roku spotreba, výroba, dovoz, zásoby a úroveň prenosov, ako aj priemerná strata, ktorá sa pravdepodobne ponese v rámci systému samofinancovania, môžu byť také, že produkčné kvóty pridelené každému podniku v sektore cukru budú mať za následok prekročenie objemu vývozu stanoveného v dohode. Záruky viazané na kvóty by sa preto mali každý hospodársky rok upravovať tak, aby Spoločenstvo mohlo splniť svoje záväzky.“

9. Článok 11 ods. 2 základného nariadenia stanovuje základné množstvo A a základné množstvo B pre každý región Spoločenstva vyrábajúci cukor.⁷ Článok 11 ods. 1 od členských štátov vyžaduje, aby prideliť kvótu A a kvótu B každému podniku, ktorý vyrába cukor, každému podniku, ktorý vyrába izoglukózu, a každému podniku, ktorý vyrába inulínový sirup⁸ na svojom území počas hospodárskeho roka 2000/2001. Kvóty A a kvóty B podliehajú produkčnému odvodu

6 — „Strata“ a „straty“ (a vskutku „príjem“), na ktoré sa odkazuje v odôvodneniach, sa vzťahujú na financovanie organizácie trhu Spoločenstvom, a nie na súvahu výrobcov, vývozcov atď.

7 — Význam týchto pojmov nie je nevyhnutne rovnaký ako hranice členských štátov. Existujú tak osobitné kvóty pre metropolitné územie Francúzska na jednej strane a pre francúzske zámorské departementy na druhej strane; obdobne pre pevninské Portugalsko a autonómny región Azory. Belgicko a Luxembursko majú spoločné kvóty (nominálne pridelené Belgicko-luxemburskej hospodárskej únii).

8 — Pôvodná verzia základného nariadenia nesprávne odkazovala na „inzulínový“, a nie na „inulínový“ sirup. To bolo opravené korigendom zverejneným v Ú. v. L 233, 2001, s. 58. Izoglukóza a inulínový sirup sú tekutými náhradami cukru: pozri odôvodnenie č. 1 v preambule základného nariadenia. Podrobnejšie definície možno nájsť v článku 1 ods. 2 písm. c) a písm. d) základného nariadenia.

8. Právna úprava teda stanovuje, že výrobcovia by mali pokryť náklady, ktoré vznikajú

v odlišnej sadzbe.⁹ Keďže veci prejednávané Súdnym dvorom sa týkajú len cukru, ďalej budem posudzovať právnú úpravu iba v rozsahu, v akom sa týka uvedeného výrobku.

10. Cukor vyrobený v danom hospodárskom roku nad rámec súčtu kvóty A a kvóty B dotknutého podniku alebo vyrobený podnikom, ktorý žiadnu kvótu nemá, sa nazýva „cukor C. Vo všeobecnosti platí¹⁰, že cukor C sa nesmie odpredať v rámci Spoločenstva a musí sa bez ďalšieho spracovania a bez vývozného pomoci vyviezť do 1. januára nasledujúceho po konci príslušného hospodárskeho roka.¹¹

11. Tieto veci sa týkajú cukru A a B, ktorý nebol daný k dispozícii na spotrebu v rámci Spoločenstva, a ktorý je teda predmetom vývozu.

9 — Kvóty A a B boli pôvodne zavedené nariadením Rady (EHS) č. 1785/81 z 30. júna 1981 o spoločnej organizácii trhov v sektore cukru [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. EŠ L 177, 1981, s. 4). Kvóta A predstavuje spotrebu v rámci Spoločenstva vtedy, keď je jej predaj zaručený intervenčnou cenou (pozri bod 12 nižšie). Kvóta B je množstvo vyrobené nad rámec kvóty A bez prekročenia maximálnej kvóty (kvóta A vynásobená koeficientom); možno ju voľne uvádzať v Spoločenstve na trh, ale bez záruky intervenčnej ceny, alebo ju možno vyvážať s vývoznou pomocou vo forme vývozných náhrad.

10 — S výnimkami uvedenými v článkoch 13 ods. 2 a 14 ods. 1, ktoré pre túto vec nie sú relevantné.

11 — Článok 13 ods. 1.

12. Základné nariadenie stanovuje intervenčnú cenu¹² a v zásade vyžaduje, aby intervenčná agentúra určená každým členským štátom, ktorý vyrába cukor, za intervenčnú cenu skúpila všetok jej ponúknutý cukor vyrobený v rámci kvóty z cukrovej repy a trstiny pozberanej v Spoločenstve.¹³

13. Navyše sa poskytujú náhrady na výrobu na cukor, ktorý má pôvod v členských štátoch alebo ktorý pochádza z tretích krajín, ktorý je v režime voľného obehu v členských štátoch a ktorý sa využíva na výrobu určitých výrobkov chemického priemyslu. Suma náhrady má byť určená tak, že sa „zohľadnia najmä náklady vznikajúce využívaním dovezeného cukru, ktoré by mal v prípade dodávky na svetový trh znášať chemický priemysel“.¹⁴

14. Základné nariadenie tiež stanovuje, že v rozsahu nevyhnutnom na zabezpečenie toho, aby sa cukor vyviezol buď bez ďalšieho spracovania, alebo vo forme spracovaných výrobkov uvedených v prílohe V na základe svetových cien, sa môže rozdiel medzi takými cenami a cenami v Spoločenstve uhradiť vývoznými náhradami.¹⁵ Vývozné náhrady

12 — Článok 2.

13 — Článok 7 ods. 1.

14 — Článok 7 ods. 3.

15 — Článok 27 ods. 1. Naopak, článok 33 ods. 1 upravuje odvod za vývoz vtedy, keď je svetová cena cukru vyššia ako intervenčná cena. V praxi sú svetové ceny bežne nižšie ako subvencované ceny v Spoločenstve.

teda nie sú ani kogentné, ani automatické. Udeľujú sa na základe žiadosti a po predložení platnej vývoznjej licencie.¹⁶

15. Čo sa týka metódy výpočtu produkčného odvodu, o ktorú ide v týchto veciach, článok 15¹⁷ uvádza v zásade toto:

— Po prvé, pred koncom hospodárskeho roka sa zaznamená celková strata alebo príjem za dotknutý hospodársky rok tak, že sa vynásobí „exportovateľný zostatok“ (odhad produkcie cukru A a B po odčítaní odhadu množstiev cukru daného k dispozícii na spotrebu v rámci Spoločenstva) odhadovanou „priemernou stratou alebo príjmom“ za tonu (rozdiel medzi celkovou hodnotou náhrad a celkovou hodnotou odvodov¹⁸ vydelený celkovou tonážou exportných záväzkov, ktoré sa majú splniť v danom hospodárskom roku) (článok 15 ods. 1).¹⁹

— Uvedený odhad celkových strát je potom pred koncom hospodárskeho roka 2005/2006 upravený rozdielom medzi skutočnou celkovou stratou (skutočný celkový exportovateľný zostatok vynásobený priemernou stratou, vypočítaný rovnakým spôsobom ako v predošlej odrážke) za hospodárske roky 2001/2002 až 2005/2006 a celkovou čiastkou základných produkčných odvodov a vybraných B odvodov (článok 15 ods. 2).

— Ak vyššie uvedený výpočet vedie k predvídateľnej celkovej strate, uvedená strata sa vydelením odhadovanou produkciou cukru A a B za príslušný hospodársky rok a výsledok sa účtuje výrobcom ako základný produkčný odvod z ich cukru A a B, ktorý nesmie prekročiť sumu zistiteľnú odkazom na intervenčnú cenu bieleho cukru (článok 15 ods. 3).

— Ak uvedený základný produkčný odvod nepokryje predvídateľnú celkovú stratu (v dôsledku hornej hranice odvodu), zostatok sa vydelením odhadovanou produkciou cukru B za predmetný hospodársky rok a výsledná suma sa účtuje ako odvod B, opäť podliehajúci hornej hranici odvodu, účtovaný výrobcom cukru B (článok 15 ods. 4).

16 — Článok 27 ods. 7.

17 — Text článku 15 je v rozsahu, v akom je relevantný, uvedený v prílohe týchto návrhov.

18 — Pozri poznámku pod čiarou 15.

19 — Právna úprava odkazuje na „celkovú stratu alebo príjem“. Keďže sú však svetové ceny obvykle nižšie ako intervenčná cena v Spoločenstve, toto číslo je obvyčajne stratou, a nie príjmom. Z uvedeného dôvodu a na účely čo najväčšieho zjednodušenia analýzy budem pri opise výpočtu odkazovať iba na stratu.

— Ak je účinok uvedených dvoch horných hraníc odvodov taký, že predvídateľná celková strata za príslušný hospodársky rok pravdepodobne stále nebude pokrytá odvodmi, potom sa druhá hranica odvodov zvyšuje (článok 15 ods. 5).

— Všetky straty vyplývajúce z poskytovania náhrad za výrobu na základe článku 7 ods. 3²⁰ sa musia zohľadniť pri výpočte celkovej straty uvedenej v odseku 1 (článok 15 ods. 6).

16. Bude možné preto vidieť, že keďže i) celková strata určuje sadzbu produkčného odvodu; ii) celková strata vychádza z *exportovateľného zostatku a priemernej straty*; iii) exportovateľný zostatok je vypočítaný na základe, okrem iného, *množstiev cukru daných k dispozícii na spotrebu v Spoločenstve*, a iv) priemerná strata je ovplyvnená *celkovou hodnotou odvodov na exportné záväzky, ktoré sa majú splniť*, spôsob, akým sú vypočítavané tak množstvá cukru dané k dispozícii na spotrebu v Spoločenstve, ako aj celková hodnota odvodov na exportné záväzky, ktoré sa majú splniť, má priamy dopad na sumu odvodu.

17. Dva problémy v týchto veciach sa týkajú výkladu dvoch z uvedených pojmov: po prvé, či by mal výpočet „exportovateľného zostatku“ zohľadňovať cukor vyvezený vo forme spracovaných výrobkov, vo vzťahu ku ktorým neboli vyplatené žiadne vývozné náhrady, a po druhé, či by mali „exportné záväzky“ zahŕňať všetky vývozy, vrátane vývozov, vo vzťahu ku ktorým neboli vyplatené žiadne vývozné náhrady.

18. Oboma uvedenými pojmami sa podrobnejšie zaoberá nariadenie vykonávajúce základné nariadenie, ktorým sa teraz budem zaoberať.

Vykonávacie nariadenie

19. Článok 15 ods. 8 základného nariadenia stanovil, že podrobné pravidlá uplatňovania článku 15 sa prijímajú vykonávacou právnou úpravou, ktorá sa bude vzťahovať najmä na hodnoty vybraných odvodov. Na základe (okrem iného) uvedeného ustanovenia Komisia prijala nariadenie č. 314/2002 ustanovujúce podrobné pravidlá pre uplatňovanie systému kvót v sektore cukru²¹ (ďalej len „vykonávacie nariadenie“).

20 — Cukor používaný v chemickom priemysle: pozri bod 13 vyššie.

21 — Nariadenie Komisie (ES) č. 314/2002 z 20. februára 2002 (Ú. v. ES L 50, s. 40; Mim. vyd. 03/035, s. 190), zmenené a doplnené nariadením Komisie (ES) č. 1140/2003 z 27. júna 2003 (Ú. v. EÚ L 160, s. 33; Mim. vyd. 03/039, s. 172).

20. Vykonávacie nariadenie upravuje (okrem iného) určenie odhadovaných množstiev cukru daných k dispozícii na spotrebu v Spoločenstve v zmysle článku 15 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. a) základného nariadenia a definíciu exportných záväzkov, ktoré sa majú splniť počas príslušného hospodárskeho roka v zmysle článku 15 ods. 1 písm. d) základného nariadenia.

21. Článok 6 ods. 4 vykonávacieho nariadenia v znení zmien a doplnení uvádza, že odhadovanými množstvami danými k dispozícii na spotrebu v Spoločenstve sú i) celkové množstvá cukru skladované na začiatku hospodárskeho roka, cukru vyrobeného v rámci kvót A a B, cukru dovezeného v prírodnom stave a cukru obsiahnutého v dovezených spracovaných výrobkoch, mínus ii) celkové množstvá cukru vyvezené v prírodnom stave, cukru obsiahnutého vo vyvezených spracovaných výrobkoch, cukru skladovaného na konci hospodárskeho roka a (v zásade) cukru použitého v chemickom priemysle.²² Zdá sa, že uvedené znenie vyžaduje, aby množstvá podľa bodu ii) zahŕňali všetok cukor obsiahnutý vo vyvezených spracovaných výrobkoch, bez ohľadu na to, či boli na cukor vyplatené vývozné náhrady.

22. Článok 6 ods. 5 vykonávacieho nariadenia definuje „exportné záväzky, ktoré sa

majú splniť v bežnom [príslušnom — *neoficiálny preklad*] hospodárskom roku“ ako v zásade všetok cukor, ktorý má byť vyvezený v prírodnom stave s vývoznými náhradami alebo odvodmi stanovenými prostredníctvom verejných súťaží vyhlásených v danom hospodárskom roku alebo na základe vývozných licencií vydaných v danom hospodárskom roku a všetky predvídateľné vývozy cukru vo forme spracovaných výrobkov s vývoznými náhradami alebo odvodmi stanovenými na tento účel v danom hospodárskom roku, pričom tieto množstvá budú rovnomerne rozložené na celý hospodársky rok.²³ Zdá sa, že Komisia prinajmenšom od roku 2003 vykladala „exportné záväzky“ v zmysle článku 6 ods. 5 ako zahŕňajúce cukor, ktorý má byť vyvezený s vývoznými náhradami *stanovenými a skutočne vyplatenými*, a vynímajúce cukor, ktorý má byť vyvezený s vývoznými náhradami *stanovenými a v skutočnosti nevyplatenými*.

23. Výsledkom zahrnutia všetkého cukru obsiahnutého vo vyvázaných spracovaných výrobkoch na účely druhého prvku výpočtu predpísaného článkom 6 ods. 4 vykonávacieho nariadenia je to, že „odhad množstiev daných k dispozícii na spotrebu v rámci Spoločenstva“ je nižší, ako by bol v prípade, keby všetok cukor, ktorý má byť vyvezený, v spracovaných výrobkoch zahrnutý nebol. To zasa zvyšuje „exportovateľný zostatok“ a v konečnom dôsledku sumu produkčného odvodu.

22 — Čo sa týka cukru používaného v chemickom priemysle, pozri bod 13 vyššie. Celé znenie článku 6 ods. 4 v znení zmien a doplnení je v prílohe týchto návrhov.

23 — Celé znenie článku 6 ods. 5 je v prílohe týchto návrhov.

24. Zdá sa, že účinok uvedeného zvýšenia je značný. V týchto veciach je nesporné, že v mnohých prípadoch²⁴ výrobcovia cukru nepožadujú vývozné náhrady vo vzťahu k cukru zapracovanému do vyvážených spracovaných výrobkov. Je to tak zjavne z dvoch hlavných dôvodov. Po prvé, množstvá, o ktoré ide pri ktorejkoľvek konkrétnej príležitosti, budú často znamenať, že výrobcovi sa nevyplatí vyplňať a predkladať nevyhnutnú dokumentáciu. Po druhé, dokonca aj vtedy, keby na základe množstiev v zásade mohol vzniknúť nárok na vývoznú náhradu, ktorá by stála za to, výrobca stále môže zistiť, že poskytnutie dôkazu presného množstva cukru použitého vo výrobku, od ktorého závisí suma vývozných náhrad, je neprímerane ťažké.

Okolnosti predchádzajúce sporu vo veci samej

26. Vo veciach prejednávanych vnútroštátnymi súdmi kladúcimi prejudiciálne otázky napádajú výrobcovia cukru určenia produkčných odvodov na hospodárske roky 2001/2002, 2002/2003 a 2003/2004.

Vec C-5/06, Jülich

25. Produkčné odvody na hospodárske roky 2001/2002, 2002/2003 a 2003/2004 boli v uvedenom poradí stanovené nariadeniami č. 1837/2002, č. 1762/2003 a č. 1775/2004.²⁵

24 — Žalobca vo veci C-5/06 uvádza, bez toho, aby tvrdeniu niekto odporoval a na základe zverejnených údajov, že pomer je okolo 60 %.

25 — Nariadenie Komisie (ES) č. 1837/2002 z 15. októbra 2002, ktorým sa stanovuje výška produkčných odvodov a koeficient dodatkového odvodu v sektore cukru na hospodársky rok 2001/2002 [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES L 278, s. 13); nariadenie Komisie (ES) č. 1762/2003 zo 7. októbra 2003, ktorým sa stanovuje výška produkčných odvodov v sektore cukru na hospodársky rok 2002/2003 [neoficiálny preklad] (Ú. v. EÚ L 254, s. 4), a nariadenie Komisie (ES) č. 1775/2004 zo 14. októbra 2004, ktorým sa stanovuje výška produkčných odvodov v sektore cukru na hospodársky rok 2003 — 2004 (Ú. v. EÚ L 316, s. 64).

27. Vo veci C-5/06, Jülich, sa výrobca v zásade sťažuje, že Komisia pri určovaní množstiev cukru poskytnutého na spotrebu v rámci Spoločenstva používaných pri výpočte exportovateľných zostatkov nemala zahrnúť cukor vyvezený zo Spoločenstva vo forme spracovaných výrobkov, vo vzťahu ku ktorým neboli vyplatené žiadne vývozné náhrady, keďže uvedené vývozy nespôsobili rozpočtu Spoločenstva nijaké straty. Subsidiárne, pri určovaní priemernej straty za tonu cukru mala Komisia tiež zahrnúť množstvo, vo vzťahu ku ktorému neboli vyplatené žiadne náhrady. Neexistuje nijaké objektívne zdôvodnenie na zohľadnenie rôznych množstiev pri určovaní exportovateľného zostatku a priemernej straty za tonu cukru. Účinok bol taký, že odvody prevyšovali skutočné náklady na pokrytie strát spojených s vývozmi.

28. Na základe takto vypočítaných produkčných odvodov bola spoločnosť Jülich účtovaná suma 7,3 milióna eur za hospodársky rok 2003/2004. Uvedená spoločnosť zastáva názor, že správnym číslom je 3,7 milióna eur. Preto výpočet napadla na Finanzgericht (Finančný súd) Düsseldorf.

na základe ktorého sa vyžaduje zahrnutie iba tých vyvázaných množstiev do vyvázaných množstiev používaných na určenie „množstiev daných k dispozícii na spotrebu v rámci Spoločenstva“, vo vzťahu ku ktorým boli v príslušnom hospodárskom roku vývozné náhrady skutočne vyplatené.

29. Uvedený súd má pochybnosti o tom, či určenie uskutočnené Komisiou týkajúce sa sadzieb odvodu vykonané na základe nariadenia č. 1775/2004 je zlučiteľné s článkom 15 základného nariadenia v tom rozsahu, v akom množstvá cukru, ktorý bol vyvezený vo forme spracovaných výrobkov a vo vzťahu ku ktorým neboli vyplatené žiadne vývozné náhrady, boli zahrnuté do výpočtu exportovateľných zostatkov.

30. Vnútroštátny súd poznamenáva, že účelom účtovania produkčných odvodov, ako je zrejme z preambuly základného nariadenia, je zafažiť výrobcov bremenom nákladov spojených s predajom tej časti výroby Spoločenstva, ktorá prevyšuje vnútornú spotrebu Spoločenstva. Uvedená zásada samofinancovania nákladov na predaj bola tiež uznaná Súdny dvorom v jeho doterajšej judikatúre.²⁶ To by mohlo svedčiť v prospech takého výkladu „exportovateľného zostatku“ v zmysle článku 15 základného nariadenia,

31. Okrem toho výpočet produkčných odvodov, ktoré majú byť stanovené, tak ako ho vykonala Komisia, by tiež mohol porušovať zásadu proporcionality. Uvedená zásada vyžaduje, aby opatrenia vykonávané prostredníctvom ustanovení práva Spoločenstva boli vhodné na dosiahnutie sledovaného cieľa a aby nešli nad rámec toho, čo je potrebné na jeho dosiahnutie. Ak je cieľom účtovania produkčných odvodov jednoducho od výrobcov vyžadovať, aby financovali náklady na odpredaj nadprodukcie Spoločenstva, tak potom stanovovanie odvodov bez zohľadnenia skutočnosti, že vývozné náhrady boli vyplatené iba na časť vyvezeného cukru, by išlo nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie tohto cieľa.

32. Ak článok 15 základného nariadenia vyžaduje, aby pri výpočte exportovateľného zostatku boli zohľadnené iba tie vyvezené množstvá cukru, vo vzťahu ku ktorým boli v skutočnosti vyplatené vývozné náhrady,

26 — Vnútroštátny súd cituje rozsudky z 22. januára 1986, Eridania, 250/84, Zb. s. 117, bod 19, a z 21. februára 1991, Zuckerfabrik Süderdithmarschen a Zuckerfabrik Soest, C-143/88 a C-92/89, Zb. s. I-415, bod 62.

článok 6 ods. 4 vykonávacieho nariadenia a nariadenie č. 1775/2004²⁷ by boli neplatné.

kózy a inulínového sirupu, na ktoré boli skutočne vyplatené vývozné náhrady?

33. Ak však článok 15 základného nariadenia vyžaduje, aby boli pri výpočte exportovateľného zostatku zohľadnené všetky množstvá vyvezeného cukru — bez ohľadu na skutočnosť, že vo vzťahu k časti uvedených množstiev neboli vyplatené žiadne vývozné náhrady —, vzniká otázka, či to tak musí byť aj pri výpočte priemernej straty na tonu cukru. Ak by Súdny dvor zaujal názor, že výpočet priemernej straty na tonu zo strany Komisie nie je v súlade s článkom 15 základného nariadenia, nariadenie č. 1775/2004²⁸ by bolo z tohto dôvodu neplatné.

2. V prípade kladnej odpovede na otázku č. 1: je článok 6 ods. 4 [vykonávacieho nariadenia v znení zmien a doplnení] neplatný?

34. Finanzgericht Düsseldorf preto položil tieto prejudiciálne otázky:

3. V prípade zápornej odpovede na otázku č. 1: má sa článok 15 [základného nariadenia] vykladať v tom zmysle, že nielen pri stanovení exportovateľného zostatku, ale aj pri stanovení priemernej straty z každej tony cukru majú byť zohľadnené všetky vývozy, aj keď pri časti týchto vývozov neboli v príslušnom hospodárskom roku vyplatené žiadne vývozné náhrady?

„1. Má sa článok 15 [základného nariadenia] vykladať v tom zmysle, že pri stanovení exportovateľného zostatku treba zohľadňovať len objemy vývozu cukru, izoglu-

4. V prípade kladnej odpovede na otázky č. 1, 2 alebo 3: je nariadenie Komisie (ES) č. 1775/2004 zo 14. októbra 2004, ktorým sa stanovuje výška produkčných odvodov v sektore cukru na hospodársky rok 2003 — 2004, neplatné?“

²⁷ — Už citované v poznámke pod čiarou 25.

²⁸ — Už citované v poznámke pod čiarou 25.

Spojené veci C-23/06 až C-36/06, Saint Louis Sucre a i.

35. V spojených veciach C-23/06 až C-36/06, Saint Louis Sucre a i. (ďalej len „Saint Louis Sucre“), zastávali výrobcovia názor, že v hospodárskych rokoch 2001/2002, 2002/2003 a 2003/2004 zaplatili príliš vysoký produkčný odvod. Požiadali o čiastočné vrátenie z toho dôvodu, že od roku 2002 odvod viedol k vyšším príjmom, ako sú príjmy očakávané pri správnom uplatnení príslušnej právnej úpravy, ktorá zavádza jednoduchý systém samofinancovania výrobcami. Je to tak najmä preto, lebo časť cukru spracovaná do vyvázaných spracovaných výrobkov v praxi nevedie k vývozným náhradám, a preto nevyvoláva žiadne náklady. Vykonávacie nariadenie však zahŕňa do výpočtu exportovateľného zostatku plnenia, ktoré nevyvolávajú žiadne náhrady, a preto ani žiadne výdavky. Výrobcovia zastávajú názor, že Komisia tým, že rozdielnym spôsobom započítavala cukor, ktorý je vyvázaný vo forme spracovaných výrobkov a s ktorými nie je spojené právo na žiadne vývozné náhrady, začleňujúc ho na jednej strane do exportovateľného zostatku, ktorý sa má financovať, ale vylučujúc ho na druhej strane z predmetných „exportných záväzkov“, ktoré umožňujú výpočet „priemernej straty“, nadhodnotila sumu odvodu za hospodárske roky 2001/2002, 2002/2003 a 2003/2004, nerešpektujúc cieľ samofinancovania uvedený Radou.

36. Subsidiárne, ak Súdny dvor potvrdí výklad Komisie týkajúci sa exportovateľ-

ného zostatku, výrobcovia tvrdia, že cieľ samofinancovania by od Komisie vyžadoval, aby zahrnula do „predmetných exportných záväzkov“ cukor, ktorý je vyvázaný vo forme spracovaných výrobkov, na ktoré neboli vyplatené vývozné náhrady.

37. Tribunal de grande instance de Nanterre (Oblasťný súd, Nanterre) uvádza, že je povinný podať Súdnemu dvoru návrh na začatie prejudiciálneho konania, keďže ide o platnosť právnej úpravy Spoločenstva. Poznomenáva tiež, že účastníci konania sa zhodujú na potrebe uvedeného návrhu, keďže sporná otázka bola nastolená aj v iných členských štátoch, z ktorých mnohé, vrátane Francúzska, dali najavo svoj nesúhlas s metódou výpočtu zo strany riadiaceho výboru na určenie celkovej straty, ktorá má byť financovaná produkčným odvodom.

38. Preto vnútroštátny súd položil tieto prejudiciálne otázky:

„1. Sú článok 6 ods. 4 vykonávacieho nariadenia a/alebo nariadenia (ES) č. 1837/2002, č. 1762/2003 a č. 1775/2004 prijaté na jeho vykonanie neplatné vzhľadom na článok 15 [základného nariadenia] a vzhľadom na zásadu proporcionality, keďže vo

vzťahu k výpočtu produkčného odvodu nestanovujú vylúčenie cukru obsiahnutého v spracovaných výrobkoch, ktoré sú vyvázané bez vývozných náhrad, z ‚exportovateľného zostatku‘?

Posúdenie

Stanovenie exportovateľného zostatku

V prípade zápornej odpovede na túto otázku:

2. Sú nariadenia (ES) č. 1837/2002, č. 1762/2003 a č. 1775/2004 neplatné vzhľadom na [vykonávacie nariadenie], článok 15 [základného nariadenia] a zásady rovnosti a proporcionality, keďže stanovujú produkčný odvod na cukor, ktorý je vypočítaný na základe ‚priemernej straty‘ za vyvezenú tonu, ktorá nezohľadňuje množstvá vyvezené bez náhrady, hoci tieto množstvá sú zahrnuté do súčtu použitého na zhodnotenie celkovej straty, ktorá sa má financovať?“

39. Písomné pripomienky podali a ústne prednesy na pojednávaní uskutočnili žalobcovia, francúzska, nemecká i grécka vláda a Komisia tak vo veci Jülich, ako aj vo veci Saint Louis Sucre. Talianska vláda predložila písomné pripomienky vo veci Saint Louis Sucre.

40. Prvá otázka tak vo veci Jülich, ako aj vo veci Saint Louis Sucre sa v zásade pýta, či článok 15 základného nariadenia vyžaduje pri určovaní exportovateľného zostatku zohľadnenie iba tých vyvezených množstiev, vo vzťahu ku ktorým boli v skutočnosti vyplatené vývozné náhrady.

41. Zdá sa, že je nesporné, že účinkom kladnej odpovede na uvedenú otázku²⁹ by bola neplatnosť článku 6 ods. 4 vykonávacieho nariadenia, keďže účinok uvedeného ustanovenia je ten, že pri určovaní exportovateľného zostatku sa zohľadnia všetky vyvezené množstvá bez ohľadu na to, či boli vývozné náhrady skutočne vyplatené. Neplatnosť článku 6 ods. 4 je nastoľovaná ako druhá otázka vo veci Jülich a ako časť prvej otázky vo veci Saint Louis Sucre.

29 — Spôsob, akým je vyjadrená prvá otázka vo veci Saint Louis Sucre, je v skutočnosti taký, že záporná odpoveď má ten istý účinok ako kladná odpoveď na prvú otázku vo veci Jülich. Keďže je zmysluplné posudzovať obe otázky spoločne, preformulujem ich do jednej.

42. Obdobne, ak bude odpoveď na prvú otázku tak vo veci Jülich, ako aj vo veci Saint Louis Sucre (ako je preformulovaná vyššie) kladná, účinok bude ten, že nariadenia č. 1837/2002, č. 1762/2003 a č. 1775/2004, ktoré stanovujú sumu produkčného odvodu vypočítaného v súlade, okrem iného, s článkom 6 ods. 4 vykonávacieho nariadenia, sú v uvedenom rozsahu neplatné. Neplatnosť nariadení č. 1837/2002, č. 1762/2003 a č. 1775/2004 je nastolená (čo sa týka nariadenia č. 1775/2004) ako štvrtá otázka vo veci Jülich a (čo sa týka všetkých troch nariadení) ako súčasť prvej otázky vo veci Saint Louis Sucre.

43. Treba pripomenúť, že v súlade s článkom 15 základného nariadenia vychádza celková strata, ktorá určuje sadzbu produkčného odvodu, z exportovateľného zostatku a priemernej straty. Exportovateľný zostatok je vypočítavaný na základe množstiev cukru daných k dispozícii na spotrebu v rámci Spoločenstva. Článok 6 ods. 4 vykonávacieho nariadenia v znení zmien a doplnení stanovuje, že množstvá dané k dispozícii na spotrebu v Spoločenstve sú i) celkové množstvá cukru skladovaného na začiatku hospodárskeho roka, cukru vyrobeného v rámci kvót A a B, cukru dovezeného v prírodnom stave a cukru obsiahnutého v dovezených spracovaných výrobkoch, mínus ii) cukor vyvezený v prírodnom stave, cukor obsiahnutý vo vyvezených spracovaných výrobkoch, cukor skladovaný na konci hospodárskeho roka a (v zásade) cukor využívaný v chemickom priemysle.

44. Je nesporné, že pojem cukru „obsiahnuté[ho] vo vyvezených spracovaných výrobkoch“ v zmysle článku 6 ods. 4 v znení zmien a doplnení zahŕňa všetok cukor obsiahnutý vo vyvázaných spracovaných výrobkoch, dokonca aj cukor, vo vzťahu ku ktorému neboli vyplatené žiadne vývozné náhrady. Otázkou je, či je uvedený výklad zlučiteľný s článkom 15 základného nariadenia.

45. Žalobcovia a francúzska, grécka i talianska vláda v zásade tvrdia, že v súlade s článkom 15 základného nariadenia treba pri určovaní exportovateľného zostatku zohľadniť iba tie vývozy cukru, vo vzťahu ku ktorým boli skutočne vyplatené vývozné náhrady. Uvedení účastníci konania sa na podporu svojho názoru dovolávajú rôzne, po prvé znenia, štruktúry, histórie, cieľa a výkladu podaného Súdnym dvorom základného nariadenia a po druhé zásady proporcionality.

46. Nemecká vláda a Komisia zastávajú opačný názor.

47. Nemecká vláda zakladá svoj názor na znení tak článku 15 základného nariadenia, ako aj článku 6 ods. 4 vykonávacieho nariadenia a na cieľoch produkčného odvodu,

ktoré zahŕňajú ovplyvňovanie výroby cukru a stabilizáciu trhu.³⁰

Inak je účinok taký, že „celková strata“ sa umelo zvyšuje, a preto sú produkčné odvody vyššie. V neskôr uvedenom prípade by jasné znenie ustanovení viedlo k opačnému záveru: v tejto fáze výpočtu sa len určuje to, čo bolo vyvezené.

48. Komisia tvrdí, že základné nariadenie jej neumožňuje nič iné ako zohľadniť pri výpočte exportovateľného zostatku všetky vývozy, vrátane tých, ktoré nemali prospech z vývozných náhrad. Uvedený prístup je logický, pretože exportovateľný zostatok musí zahŕňať všetky množstvá, či už boli v skutočnosti vyvezené, alebo neboli, nakladanie s ktorými upravujú opatrenia Spoločenstva. Okrem toho spotreba Spoločenstva by bola nadhodnotená, ak by neboli zohľadnené určité vyvezené množstvá.

50. Podľa môjho názoru by bolo účelné zaujať druhý názor. Výpočet nie je do právnej úpravy včlenený ako jazykové cvičenie. Je tam ako krok pri určovaní toho, či došlo k *celkovej strate*. Ako tvrdí Jülich, pojem „celková strata“ v článku 15 ods. 1 písm. e) je hierarchicky nadradený podriadeným pojmom „exportovateľný zostatok“ a „priemerná strata“, a preto musí dokresľovať výklad neskôr uvedených pojmov. Ak došlo k celkovej strate, produkčný odvod je vypočítaný s priamym a bezprostredným odkazom na celkovú stratu a účtuje sa výrobcom cukru v takej sadzbe, že znášajú celú stratu (podliehajúcu hornej hranici).

49. Zdá sa mi, že v zásade otázka smeruje k tomu, či prijať širší prístup, hľadiaci na konečný cieľ výpočtu, alebo užší prístup, hľadiaci na jednotlivé zložky výpočtu. V skôr uvedenom prípade by sa zdalo, že cieľ samofinancovania podporuje názor, že by mal byť zohľadnený iba cukor vyvezený v spracovaných výrobkoch, vo vzťahu ku ktorému boli uplatnené a vyplatené vývozné náhrady.

51. Zásada zodpovednosti výrobcu bola zavedená nariadením č. 1785/1981.³¹ Súdny dvor v rozsudku vo veci Eridania³² vysvetlil, že pred prijatím uvedeného nariadenia bol na úrovni Spoločenstva zavedený systém na financovanie nákladov nakladania s prebytkami. Na základe uvedeného predošlého systému také náklady v rámci určitých ohraničení znášali výrobcovia ako celok

30 — Nemecká vláda poukazuje na rozsudok vo veci Eridania, už citovaný v poznámke pod čiarou 26, bod 19.

31 — Už citované v poznámke pod čiarou 9.

32 — Už citovaný v poznámke pod čiarou 26.

prostredníctvom produkčného odvodu, zatiaľ čo zvyšok znášal rozpočet Spoločenstva. Nariadenie č. 1785/1981 zaviedlo systém, ktorý je základom súčasného usporiadania. Znenie odôvodnenia č. 11 v preambule nariadenia č. 1785/1981 je vo svojich podstatných ohľadoch totožné so znením odôvodnenia č. 9 v preambule základného nariadenia.

bola vypočítaná na základe spotreby v rámci Spoločenstva, zatiaľ čo platby, ktoré mali znášať jednotlivé podniky, boli vypočítané na základe ich skutočnej výroby počas skúmaného obdobia.

52. Uvedené odôvodnenie, spolu s ďalšími odôvodneniami uvedenými v bode 7 vyššie, podľa môjho názoru jasne ukazuje, že prevádzajúcim cieľom produkčného odvodu na základe systému z obdobia po roku 1981 je zabezpečiť, aby výrobcovia niesli náklady spojené s nakladaním s nadprodukciou.

55. Súdny dvor uvedené tvrdenie odmietol. Vo svojom rozsudku uviedol, že „systém kvót... upravuje odpredaj stanovených množstiev za garantované ceny prostredníctvom systému financovania nákladov odpredaja, ktoré spoločne znášajú všetci výrobcovia. Uvedený systém financovania je navrhnutý takým spôsobom, že s kvótou A, ktorá predstavuje vnútornú spotrebu, je spojený iba minimálny odvod, zatiaľ čo kvóta B, ktorá je hlavne na vývoz, podlieha oveľa vyššiemu odvodu na účely financovania nevyhnutných náhrad a zároveň *demotivuje výrobu*“.³³

53. Odôvodnenie č. 11 v preambule základného nariadenia navyše odkazuje na zásadu, že výrobcovia by mali niesť plnú finančnú zodpovednosť za *straty, ktoré vzniknú každý hospodársky rok*. Uvedené skôr zdôrazňuje, že ide o skutočné straty.

54. V rozsudku vo veci Eridania bola Súdneho dvoru položená otázka, či je produkčný odvod v rozpore so zákazom diskriminácie, keďže celková suma platieb spojených s financovaním systému kvót

56. Uvedené vyhlásenie cituje vnútroštátny súd vo veci Jülich a nemecká vláda v oboch prípadoch na podporu názoru, že cieľom produkčného odvodu nie je jednoducho len to, aby výrobcovia znášali náklady odpredaja, ale cieľom je tiež demotivovať výrobu.

33 — Bod 19 (kurzívou zvýraznila generálna advokátka).

57. Zdá sa mi však byť jasné, že formulácia použitá Súdnyim dvorom je zlučiteľná s názorom, že hlavným cieľom je samofinancovanie výrobcami.

58. Zo štruktúry článku 15 základného nariadenia je tiež zrejmé, že hlavným cieľom je samofinancovanie. Článok 15 ods. 3 uvádza, že základný produkčný odvod má byť určený vydelením predvídateľnej celkovej straty odhadovanou výrobou cukru A a B za príslušný hospodársky rok, podliehajúcej hornej hranici odvodu.³⁴ Ak však takto vypočítaný produkčný odvod „plne nepokryje celkovú stratu“, článok 15 ods. 4 upravuje výpočet ďalšieho odvodu z výroby cukru B, znovu podliehajúcej hornej hranici odvodu.³⁵ Opäť, ak by sa zdalo, že predvídateľná celková strata „nebude pokrytá očakávanými príjmami z odvodov“ vinou dvoch horných hraníc odvodov, článok 15 ods. 5 stanovuje ďalšiu úpravu, podliehajúcu ďalšej hornej hranici.³⁶

59. Uvedený výklad je navyše podporený zaobchádzaním s náhradami za výrobu za cukor používaný v chemickom priemysle

v základnom nariadení.³⁷ Článok 15 ods. 6 vyžaduje zohľadnenie *všetkých strát vyplývajúcich z poskytovania náhrad za výrobu* pri výpočte celkovej straty uvedenej v odseku 1 písm. e). Náhrady za výrobu sú preto súčasťou rovnice iba vtedy, keď boli v skutočnosti poskytnuté.

60. Okrem toho sa mi zdá, že samotná skutočnosť, že produkčný odvod uvaluje na výrobcov bremeno financovania nákladov na dotovanie vývozov nadprodukcie, demotivuje výrobu. Samotná skutočnosť, ak by to tak bolo, že produkčné odvody odrádzajú od výroby prevyšujúcej spotrebu Spoločenstva, nie je nijakým spôsobom nezlučiteľná s hlavným cieľom takých odvodov, ktorým je financovanie vývozných náhrad, a teda s tvrdením, že také odvody musia byť vypočítané tak, aby výrobcovia neplatili viac, ako je na uvedený účel nevyhnutné.

61. Zdá sa mi, že jediným presvedčivým argumentom proti výkladu, ktorý navrhujem, je to, že na základe neho by sa cukor vyvezený v spracovaných výrobkoch, vo vzťahu ku ktorému neboli vyplatené žiadne vývozné

34 — Pre cukor, 2 % intervenčnej ceny bieleho cukru.

35 — 30 % intervenčnej ceny bieleho cukru.

36 — 37,5 % intervenčnej ceny bieleho cukru.

37 — V súlade s článkom 7 ods. 3; pozri bod 13 vyššie.

náhrady, považoval za cukor „dan[ý] k dispozícii na spotrebu v rámci spoločenstva“ v zmysle článku 15 ods. 1 písm. b) základného nariadenia. To zjavne nie je prirodzený význam zvratu.

62. Treba však mať na zreteli, že pojem „cukru... daného k dispozícii na spotrebu v rámci spoločenstva“ nemá žiaden osobitný význam. Je iba nálepkou označujúcou prechodný krok pri výpočte „exportovateľného zostatku“. Význam, ktorý by obvykle mohol byť daný uvedenému označeniu v iných kontextoch, preto nie je osobitne dôležitý.

63. Ak by napriek tomu bolo považované za nevyhnutné dospieť k výkladu pojmu „cukru... daného k dispozícii na spotrebu v rámci spoločenstva“, ktorý by bol zlučiteľný s jeho širším kontextom, zastávam názor, že tak možno urobiť. Riešením je podľa mňa považovať cukor vyvezený bez spôsobenia akýchkoľvek nákladov Spoločenstvu — vrátane cukru vyvezeného v spracovaných výrobkoch, vo vzťahu ku ktorému neboli vyplatené žiadne vývozné náhrady — za rovnocenný cukru danému k dispozícii na spotrebu v rámci Spoločenstva. Zdá sa mi, že uvedený výklad, hoci je trochu vykonštruovaný, je potrebný na účely všeobecnejšieho

výkladu právnej úpravy tak, aby odrážal jej cieľ.³⁸

64. Komisia vo veci Saint Louis Sucre poukázala na judikatúru konštatujúcu, že normotvorca Spoločenstva požíva široké oprávnenie voľnej úvahy v záležitostiach týkajúcich sa spoločnej poľnohospodárskej politiky, zodpovedajúce politickej zodpovednosti priznanej mu článkami 34 až 37 ES. V dôsledku toho sa súdne preskúmanie musí obmedziť na overenie, či dotknuté opatrenie nie je postihnuté zjavnou chybou alebo zneužitím právomoci a či dotknutý orgán zjavne neprekročil mieru svojej voľnej úvahy.³⁹

65. Súdny dvor skutočne v uvedenom zmysle rozhodol. To však normotvorcovi Spoločenstva nedáva bianko šek v odvetví poľnohospodárstva. Súdny dvor nevytlúčil súdne preskúmanie výkonu širokých oprávnení voľnej úvahy zo strany inštitúcií. Ak má mať také preskúmanie nejakú hodnotu, Súdny dvor musí mať možnosť zasiahnuť vtedy, keď, ako je to v týchto veciach, metóda výpočtu produkčného odvodu, ktorý

38 — Alternatívou by bolo považovať pôvodné spracovanie cukru do spracovaných výrobkov za odpredaj uvedeného cukru v rámci Spoločenstva, ale potom uvedený výklad podmieniť tým, že vtedy, keď boli vyplatené vývozné náhrady na cukor použitý pri spracovaní, uvedené spracovanie predsa len nebolo odpredajom v rámci Spoločenstva. Uvedený výklad sa mi zdá byť viac umelý, a teda menej vhodný ako výklad, ktorý navrhujem.

39 — Rozsudok z 12. júla 2001, Jippes, C-189/01, Zb. s. I-5689, bod 80.

má byť prostriedkom, ktorým výrobcovia znášajú náklady Spoločenstva na nakladanie s nadprodukciou, zjavne vedie k nadmerným platbám, čím uvaľuje na výrobcov neprimerané bremeno.

vyplatené žiadne vývozné náhrady, alebo či naopak vývozy, vo vzťahu ku ktorým neboli vyplatené žiadne vývozné náhrady, by mali byť z výpočtu vylúčené.

66. Preto zastávam názor, že pri určovaní exportovateľného zostatku treba zohľadniť iba tie vyvážené množstvá cukru, vo vzťahu ku ktorým boli vývozné náhrady skutočne vyplatené.

67. Účastníci konania sa zhodujú na tom, že článok 6 ods. 4 vykonávacieho nariadenia uvedený výklad neodráža. Z toho vyplýva, že uvedené ustanovenie, spolu s nariadeniami č. 1837/2002, č. 1762/2003 a č. 1775/2004, je v uvedenom rozsahu neplatné.

Stanovenie priemernej straty

68. Tretia otázka vo veci Jülich a druhá otázka vo veci Saint Louis Sucre sa v zásade pýta, či článok 15 základného nariadenia vyžaduje, aby pri určovaní priemernej straty na tonu cukru boli zohľadnené všetky vývozy, vrátane tých, vo vzťahu ku ktorým neboli

69. Treba pripomenúť, že v súlade s článkom 15 základného nariadenia je celková strata určujúca sadzbu produkčného odvodu výsledkom exportovateľného zostatku a priemernej straty na tonu. Priemerná strata na tonu je rozdielom medzi celkovou sumou náhrad a celkovou sumou odvodov vydeleným celkovou tonážou exportných záväzkov, ktoré sa majú splniť v uvedenom hospodárskom roku. Článok 6 ods. 5 vykonávacieho nariadenia definuje exportné záväzky, ktoré sa majú splniť v príslušnom hospodárskom roku, ako v zásade celé množstvo cukru, ktoré sa má vyviezť v prírodnom stave s vývoznými náhradami⁴⁰ stanovenými prostredníctvom verejných súťaží vyhlásených v danom hospodárskom roku alebo na základe vývozných licencií vydaných v danom hospodárskom roku a *všetky predvídateľné vývozy cukru vo forme spracovaných výrobkov s vývoznými náhradami*⁴¹ stanovenými na tento účel v danom hospodárskom roku, pričom tieto množstvá budú rovnomerne rozložené na celý hospodársky rok.

40 — Pozri poznámku pod čiarou 15.

41 — Tamže.

70. Žalobcovia a francúzska vláda opakujú, že pri výpočte celkovej straty by mal byť cukor, ktorý nespôsobil Spoločenstvu nijakú stratu, vylúčený z exportovateľného zostatku, jedného z prvkov v uvedenom výpočte. Ak by Komisia pracovala na uvedenom základe, bolo by logické, aby taký cukor vylúčila aj z výpočtu priemernej straty, ďalšieho prvku. Komisia tak v súčasnosti koná. Táto otázka bola položená subsidiárne, konkrétne pre prípad, že Súdny dvor rozhodne, že pri výpočte celkovej straty by mal byť zohľadnený všetok cukor vyvezený v spracovaných výrobkoch. V uvedenom prípade, ak Komisia tiež nezohľadňuje pri výpočte priemernej straty všetok cukor vyvezený v spracovaných výrobkoch, bez ohľadu na to, či boli vyplatené vývozné náhrady, výpočet bude narušený, pretože údaj o vývozoč používaný na výpočet exportovateľného zostatku bude vyšší ako údaj používaný na výpočet priemernej straty. To by bolo v rozpore so zásadou proporcionality, keďže priemerná strata by bola umelo zvýšená, a teda by neodrážala skutočné priemerné náklady všetkých vývozov zohľadnených pri výpočte celkovej straty.

71. Grécka a talianska vláda sa k výkladu priemernej straty nevyjadrujú.

72. Nemecká vláda tvrdí, že ak by bol exportovateľný zostatok určovaný na základe všetkých vývozov, zatiaľ čo priemerná strata

by bola vypočítavaná iba na základe tých vývozov, vo vzťahu ku ktorým boli vyplatené vývozné náhrady, mohlo by to vyústiť do toho, že by produkčný odvod prevyšoval skutočné straty, čo by bolo v rozpore so zásadou samofinancovania.

73. Komisia poznamenáva, že Rada v článku 15 ods. 1 písm. d) základného nariadenia výslovne použila pojem „exportné záväzky“, a nie „vyvážené množstvá“. Pojem „záväzky“ predpokladá, že vývozy majú podporu opatrení Spoločenstva, konkrétne v tomto prípade vývozných náhrad. Okrem toho, keďže cieľom výpočtu priemernej straty je určiť náklady na jednotku prebytku cukru dostupného na trhu, pri určovaní uvedených nákladov by mali byť zahrnuté iba množstvá, vo vzťahu ku ktorým boli znášané ojazstné náklady na odpredaj.

74. Článok 15 ods. 1 písm. d) definuje priemernú stratu alebo príjem ako rozdiel medzi celkovou hodnotou náhrad a celkovou hodnotou odvodov vydelených celkovou tonážou exportných záväzkov, ktoré sa majú splniť v príslušnom hospodárskom roku. V praxi uvedený rozdiel obvykle vedie k priemernej strate, keďže svetové ceny sú obvyčajne

nižšie ako subvencované ceny v Spoločenstve. Uvedená priemerná strata je potom vynásobená exportovateľným zostatkom na účely získania odhadu celkovej straty. Uvedená strata je zasa vydelená odhadovanou výrobou cukru a výsledná suma je účtovaná výrobcom ako základný produkčný odvod.

75. Už som vysvetlila, prečo zastávam názor, že pri výpočte exportovateľného zostatku by mal byť zohľadnený cukor obsiahnutý vo vyvázaných spracovaných výrobkoch, iba ak využil vývozné náhrady. Medzi účastníkmi konania je nesporné, že logika vyžaduje, aby, ak je to tak, druhý prvok určujúci odhadovanú celkovú stratu, konkrétne priemerná strata, obdobne zohľadnil cukor vyvezený v spracovaných výrobkoch iba vtedy, keď využil vývozné náhrady.

Návrh

76. Z vyššie uvedených dôvodov zastávam názor, že na prejudiciálne otázky položené Finanzgericht Düsseldorf vo veci C-5/06 treba odpovedať takto:

- Článok 15 nariadenia Rady (ES) č. 1260/2001 z 19. júna 2001 o spoločnom organizovaní trhu v sektore cukru vyžaduje, aby sa pri určovaní exportovateľného zostatku zohľadňovali iba tie vyvezené množstvá cukru, izoglukózy a inulínového sirupu, vo vzťahu ku ktorým boli skutočne vyplatené vývozné náhrady.

- Článok 6 ods. 4 nariadenia Komisie (ES) č. 314/2002 z 20. februára 2002 ustanovujúceho podrobné pravidlá pre uplatňovanie systému kvót v sektore cukru,

zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES) č. 1140/2003 z 27. júna 2003, je neplatný v rozsahu, v akom neodráža uvedený výklad článku 15 nariadenia č. 1260/2001.

- Nariadenie Komisie (ES) č. 1775/2004 zo 14. októbra 2004, ktorým sa stanovuje výška produkčných odvodov v sektore cukru na hospodársky rok 2003 — 2004 je neplatné v rozsahu, v akom sú uvedené produkčné odvody stanovované na základe nesprávneho výkladu článku 15 nariadenia č. 1260/2001.

77. Z tých istých dôvodov zastávam názor, že na prvú prejudiciálnu otázku položenú tribunal de grande instance de Nanterre v spojených veciach C-23/06 až C-36/06 treba odpovedať takto:

- Článok 6 ods. 4 nariadenia Komisie (ES) č. 314/2002 z 20. februára 2002 ustanovujúceho podrobné pravidlá pre uplatňovanie systému kvót v sektore cukru, zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES) č. 1140/2003 z 27. júna 2003, spolu s nariadením Komisie (ES) č. 1837/2002 z 15. októbra 2002, ktorým sa stanovuje výška produkčných odvodov a koeficient dodatkového odvodu v sektore cukru na hospodársky rok 2001/2002 [*neoficiálny preklad*], nariadením Komisie (ES) č. 1762/2003 zo 7. októbra 2003, ktorým sa stanovuje výška produkčných odvodov v sektore cukru na hospodársky rok 2002/2003 [*neoficiálny preklad*], a nariadením Komisie (ES) č. 1775/2004 zo 14. októbra 2004, ktorým sa stanovuje výška produkčných odvodov v sektore cukru na hospodársky rok 2003 — 2004, sú neplatné vzhľadom na článok 15 nariadenia Rady (ES) č. 1260/2001 z 19. júna 2001 o spoločnom organizovaní trhu v sektore cukru v rozsahu, v akom, pokiaľ ide o výpočet produkčného odvodu, neupravujú vyňatie cukru obsiahnutého v spracovaných výrobkoch, ktoré sú vyvázané bez vývozných náhrad, z „exportovateľného zostatku“.

Príloha

Nariadenie č. 1260/2001 (základné nariadenie)

Článok 15 základného nariadenia v rozsahu, v akom je pre vec významné, uvádza:

„1. Pred koncom každého hospodárskeho roka sa zaznamená nasledujúce:

- a) odhad produkcie cukru A a B, izoglukózy A a B a inulínového sirupu A a B priradiť príslušnému hospodárskemu roku;
- b) odhad množstiev cukru, izoglukózy a inulínového sirupu daného k dispozícii na spotrebu v rámci spoločenstva v priebehu príslušného hospodárskeho roka;
- c) exportovateľný zostatok získaný odčítaním množstva uvedeného v bode b) od množstva uvedeného v bode a);
- d) odhad priemernej straty alebo príjmu za tonu cukru čo sa týka exportných záväzkov, ktoré sa majú splniť v bežnom [príslušnom — *neoficiálny preklad*] hospodárskom roku.

Táto priemerná strata alebo príjem sa má rovnať rozdielu medzi celkovou hodnotou náhrad a celkovou hodnotou odvodov na celkovú tonáž príslušných exportných záväzkov;

- e) odhad celkovej straty alebo príjmu získaný vynásobením exportovateľného zostatku uvedeného v bode c) priemernou stratou alebo príjmom uvedenými v bode d).

2. Pred koncom hospodárskeho roka 2005/2006 a bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 10 (3), (4), (5) a (6) sa kumulatívne zaznamená pre hospodárske roky 2001/2002 až 2005/2006 nasledujúce:

- a) exportovateľný zostatok stanovený na základe konečnej produkcie cukru A a B, izoglukózy A a B a inulínového sirupu A a B a konečného množstva cukru, izoglukózy a inulínového sirupu daného k dispozícii na spotrebu v spoločenstve;
- b) priemerná strata alebo príjem za tonu cukru vyplývajúce z príslušných celkových exportných záväzkov vypočítaných použitím metódy popísanej v druhom pododseku odseku 1 d);
- c) celková strata alebo príjem získané vynásobením exportovateľného zostatku uvedeného v bode a) priemernou stratou alebo príjmom uvedenými v bode b);
- d) celková čiastka základných produkčných odvodov a vybraných B odvodov.

4. Ak maximálny povolený základný produkčný odvod plne nepokryje celkovú stratu uvedenú v prvom pododseku odseku 3, nepokrytý zostatok sa vydolí odhadovanou produkciou cukru B, izoglukózy B a inulínového sirupu B priraditeľných k príslušnému hospodárskemu roku. Výsledná hodnota sa bude účtovať výrobcom ako odvod B z ich produkcie cukru B, izoglukózy B a inulínového cukru B.

Podľa odseku 5 tento odvod nesmie prekročiť:

- za cukor B 30 % intervenčnej ceny bieleho cukru,

- pre inulínový sirup B vyjadrený ako ekvivalent cukor/izoglukóza uplatnením koeficientu 1,9 maximálnu hodnotu splatnú za biely cukor B a

- pre izoglukózu B podiel odvodu B znášaného výrobcami cukru.

5. Ak čísla zaznamenané podľa odseku 1 upozornia na to, že predvídateľná celková strata v bežnom [príslušnom — *neoficiálny preklad*] hospodárskom roku nebude pokrytá očakávanými príjmami z odvodov, kvôli hornej hranici základného produkčného odvodu a hornej hranici B odvodu stanovených v odsekoch 3 a 4, potom sa musí upraviť maximálny percentuálny podiel uvedený v prvej zarážke odseku 4 v rozsahu potrebnom na pokrytie celkovej straty tak, aby neprekročil 37,5 %.

Pre bežný [príslušný — *neoficiálny preklad*] hospodársky rok musí byť stanovený upravený maximálny percentuálny podiel odvodu B do 15. septembra. Adekvátne sa upraví minimálna cena cukrovej repy B uvedená v článku 4 (1) b).

6. Pri výpočte celkovej straty uvedenej v odseku 1 e) sa musia zohľadniť všetky straty vyplývajúce z poskytovania náhrad za výrobu podľa článku 7 (3).

7. Členské štáty vyberajú odvody uvedené v tomto článku.

8. Podrobné pravidlá uplatňovania tohto článku sa prijímú v súlade s postupom uvedeným v článku 42 (2) a budú sa vzťahovať najmä na:

— hodnoty vybraných odvodov,

— upravený maximálny percentuálny podiel odvodu B,

— upravenú minimálnu cenu cukrovej repy B, ktorá zodpovedá upravenému maximálnemu percentuálnemu podielu odvodu B.“

Nariadenie č. 314/2002 (vykonávacie nariadenie)

Článok 6 ods. 4 a 5 vykonávacieho nariadenia v znení zmien a doplnení uvádza:

„4. Množstvá odbytované [dané k dispozícii — *neoficiálny preklad*] na spotrebu v spoločenstve, ktoré sa majú zaznamenať na základe článku 15 ods. 1 písm. b) a 2 písm. a) nariadenia (ES) č. 1260/2001, sa stanovujú súčtom množstiev cukrov a sirupov uvedených v článku 1 ods. 1 písm. a), b), c) a d) a izoglukózy a inulínového sirupu, vyjadrených ako biely cukor:

- a) skladované na začiatku hospodárskeho roka;
- b) vyrobené v rámci kvót A a B;
- c) dovezené v prírodnom stave;
- d) obsiahnuté v dovezených spracovaných výrobkoch;

mínus množstvá cukru, izoglukózy a inulínového sirupu uvedené v prvom pododseku, vyjadrené ako biely cukor^[42]:

- a) vyvezené v prírodnom stave;

42 — Táto poznámka pod čiarou nemá z hľadiska slovenského prekladu návrhov význam.

- b) obsiahnuté vo vyvezených spracovaných výrobkoch;

- c) skladované na konci hospodárskeho roka;

- d) na ktoré boli vydané osvedčenia o výrobných [produkčných — *neoficiálny preklad*] odvodoch uvedené v článku 7 ods. 3 nariadenia (ES) č. 1260/2001.^[43]

Množstvá uvedené v písm. c) a d) prvého pododseku a v písm. a) a b) druhého pododseku sa získavajú z databáz Eurostatu a, v prípade, že údaje za hospodársky rok nie sú úplné, vzťahujú sa na posledných 12 mesiacov. Množstvá vyrobené v režime aktívneho zušľachťovacieho styku sa nepočítajú.

Množstvá uvedené v písm. c) prvého pododseku a v písm. a) druhého pododseku zahŕňajú čísla určené Kanárskym ostrovom, Madeire a Azorským ostrovom, na ktoré sa vzťahuje článok 1 ods. 1a nariadenia (EHS) č. 2670/81.

Množstvá cukru, izoglukózy a inulínového sirupu vo výrobkoch uvedených v písm. d) prvého pododseku a v písm. b) druhého pododseku sa stanovujú na základe priemer-
ných obsahov cukru stanovených pre príslušné výrobky a údajoch Eurostatu.

43 — Článok 7 ods. 3 sa týka cukru používaného v chemickom priemysle.

Množstvá uvedené v písm. a) druhého pododseku vylučujú cukor C, izoglukózu C, inulínový sirup C a potravinovú pomoc.

5. V zmysle článku 15 ods. 1 písm. d) nariadenia (ES) č. 1260/2001 sa bude považovať za splnenie vývozných záväzkov počas bežného [príslušného — *neoficiálny preklad*] hospodárskeho roku toto:

- a) celé množstvo cukru, ktoré sa má vyviešť v prírodnom stave s vývoznými náhradami alebo poplatkami stanovenými prostredníctvom verejných súťaží vyhlásených v danom hospodárskom roku;

- b) celé množstvo cukru, izoglukózy a inulínového sirupu, ktoré sa má vyviešť v prírodnom stave s vývoznými náhradami alebo odvodmi stanovenými periodicky na základe vývozných licencií vydaných v danom hospodárskom roku;

- c) všetky predvídateľné vývozy cukru, izoglukózy a inulínového sirupu vo forme spracovaných výrobkov s vývoznými náhradami alebo odvodmi stanovenými na tento účel v danom hospodárskom roku, pričom tieto množstvá budú rovnomerne rozložené na celý hospodársky rok.

Pri výpočte predvídateľnej priemernej straty uvedenej v článku 15 ods. 1 písm. d) nariadenia (ES) č. 1260/2001 sa budú brať do úvahy aj výrobné náhrady za množstvá základných výrobkov vyjadrené ako biely cukor, na ktoré boli vydané certifikáty o výrobných náhradách uvedené v článku 7 ods. 3 daného nariadenia v priebehu daného hospodárskeho roku.“